

Înțeleptul și magnatul

Alecu Donici

Un înțelept odată ședea cu un magnat

La sfat.

- Tu, care cunoști lumea

Și-n inime citești,

Te rog să-mi lămurești

De ce-n societăți alese mai anume,

Nici prinzi de veste când cu oameni te trezești

Nepotriviți și seci?

Așa pe înțelept magnatul întrebă,

Iar el răspuns îi dă:

- Societățile au soartă potrivită

Cu o bina din nou mai mult de lemn zidită.

Spre pildă, eu acum o casă mi-am făcut

Și nici nu m-am mutat,

Iar greierii de mult

În ea s-au așezat.

Cercând cu scumpătate

A fabulei sujet,

Găsești c-avea dreptate

Acel om înțelept.

Și cum să se numească

Gurliii mădulari,

Ce nu știu să vorbească

În societăți mari,

Dar, prin a lor strigare,

Împiedică pe alți,

Mai ispitiți bărbați,

Să facă vro lucrare?